

ŞTIAŢI CĂ...

...noua vedetă a lui Internazionale, Renato Cappellini, a fost „descoperit“ acum 5 ani în rîndurile echipei amatoare, „Inter“ plătind pentru achiziţionarea lui 1 650 de dolari? Astăzi, Cappellini este „evaluat“ la... 500 000 de dolari.

...la 35 de ani Raymond Kopa continuă să fie unul din oamenii de bază ai echipei Reims? Întrebat de un ziarist „Cum faceţi că vă menţineţi în formă?“, Kopa a răspuns: „Eu trebuie să mă antrenez acum de două ori mai mult decît atunci cînd aveam 25 de ani. Şi fac acest lucru“.

...fostul campion de marş al Franţei, Emile Anthoine, azi în etate de 84 de ani, a calculat că a parcurs în cariera sa 1 milion de kilometri? Aceasta echivalează cu de 25 de ori înconjurul pămîntului!

...Schroif, care a apărat pînă nu de mult poarta echipei de fotbal a Cehoslovaciei, va antrena reprezentativa Australiei?

Faceţi cunoştinţă cu ILIE NĂSTASE

Prezentările sînt, poate, inutile. Tenismanul nr. 2 al ţării, partenerul lui Ion Ţiriac în echipa României pentru „Cupa Davis“, este binecunoscut cititorilor noştri. Şi totuşi... Pariem că vă lipsesc cîteva amănunte în „fişa“ lui Ilie Năstase!

De pildă, ştiaţi că Iliuţă a fost predestinat secţiei de... fotbal a clubului Steaua înainte de a deveni jucător de tenis? Ca junior, interul Ilie Năstase promitea — prin excelentele sale calităţi — să devină un demn succesor al lui Constantin în atacul echipei foste campioane. Dar antrenorul C. Chivaru l-a „furat“ de la fotbal aducîndu-l pe terenul de tenis, unde în scurt timp Ilie a început să facă... minuni. De mai multe ori campion de juniori al ţării, el a promovat anul trecut pe locul doi în clasamentul celor mai buni tenismani ai noştri.

Are 20 de ani, posedă un gabarit ideal pentru tenis (1,82 m — 73 kg), are o tehnică şi un simţ al jocului puţin obişnuite. Provine dintr-o familie cu înclinaţii vădite pentru tenis, unde pînă acum „vioara întîi“ era fratele său mai mare Constantin, fost şi el component al echipei naţionale.

Numără de pe acum o impresionantă „colecţie“ de învinşi: Riessen, Iovanovici, Lihaciov, Majoli, Kodes, Howe, Montrenaud, Sangster, Lundquist şi... Ţiriac, cu care făcînd echipă a fost finalist la dublu în marele turneu de la Roland Garros. Au cîştigat împreună finalele turneelor de la Nottingham (Anglia) şi Travemünde (R. F. a Germaniei) şi au adus culorilor ţării frumoasa victorie de la ultima Balcaniadă.

Dacă se ţine de treabă, Ilie Năstase „...va ajunge în scurt timp unul din cei mai mari jucători de tenis ai Europei!“. Nu este numai părerea noastră, ci şi a lui „Toto“ Brugnon, unul dintre celebrii foşti „muşchetari“ ai tenisului francez, care a rămas în admiraţie văzîndu-l pe tînărul sportiv român, anul trecut, la Paris.

RADU VOIA

INSTANTANEUL SĂPTĂMÎNII

I-aţi recunoscut? Trei renumiţi fotbalişti care au devenit „cavaleri ai fluierului“. Şi cît i-au... urît, cînd jucau fotbal, pe arbitri! E rîndul lor, acum, să fie priviţi cu... ciudă de jucătorii de astăzi (cînd nu le convin deciziile lor!).

Unul dintre eroii din fotografie, Andrei Rădulescu, a făcut de mult pasul cel mare, cîştigîndu-şi şi galoanele de arbitru F.I.F.A. Ceilalţi doi, Constantin Dinulescu şi Nicolae Tătaru, sînt... boboci în ale arbitrajului, dar aşteaptă şi ei ziua consacrării.

Toţi trei s-au întîlnit la acelaşi meci, ca arbitri ai întîlnirii de juniori România—Turcia.

Foto şi text: *T. Roibu*

Spectacole

Rapid — „Baronul“

Progresul — „Olandezul zburător“

Petrolul — „Oglinda cu două feţe“

Steagul roşu — „Hanul de la răscruce“

C.S.M.S. şi Politehnica Timişoara — „Au fost odată... două orfeline“

Promovat în lot: „Ţara surisului“

Mediocrul: „Nu sînt turnul Eiffel...“

Driblerul: „D'ale carnavalului“

Constantul: „Secretul lui Marco Polo“

Arbitrul care acordă 11 m pentru caspeţi: „Îndrăzneţul Pardaillan“

Cel ce ratează 11 m: „Povestea prostiei mele“.

COCA GIOSANU
AURELIAN CODREANU

În Italia: arbitru = magistrat

O pedeapsă care ar putea „merge“ pînă la 5 ani de închisoare planează asupra fotbalistului Dino Gastadi, în etate de 34 de ani, pentru faptul că a pălmuit un arbitru.

Gravitatea pedepsei este legată de faptul că procuratura locală a asimilat funcţia de arbitru cu aceea de magistrat, întrucît el activează indirect pentru un organism de stat: Comitetul Olimpic Italian.

Olimpia şi Ion Ionescu, aşa cum nu-i cunoaşteţi!

Ce citesc în „l'Equipe“ soţii Ionescu? Cronica meciului România—Grecia. Despre Ion Ionescu, într-un subtitlu pe 5 coloane, se scrie: „ÎNAINTAŞUL CENTRAL DE CARE TREBUIE SĂ AVEM TEAMĂ“ (aluzie la meciul Franţa—România. Ionescu n-a jucat în acest meci, dar francezilor de ce le-a fost frică n-au scăpat!)

„Ion Ionescu“ este un subiect... epuizat. Intră în categoria sportivilor „utilizaţi“ de către ziarişti pînă la uzură, aşa încît alegerea lui pentru rubrica „...cum nu-l cunoaşteţi“ părea temerară. Metafora a cunoscut, în cazul Ionescu, cea mai largă întrebuinţare: „copilul Grandului“, „Pele al Giuleştilor“. Pentru evitarea rutinei, hotărîm să lăsăm la o parte fotbalul şi să vorbim despre... jucării.

— N-am să uit, se entuziasmează el, minunile din parcul Tivoli. Am rămas vreo 4 ore admirînd panorama de exponate pentru copii. Se făcuse 10 seara şi Tache Macri nu se putea rupe de lîngă un tren electric ce zbura pe o şină miniaturală. Era în '61 şi plecasem la Viena pentru un meci cu...

— Parcă hotărîsem, fără fotbal!

— L-am amintit fiindcă de acest meci este legat începutul corespondenţei *mele cu spectatorii. Îmi scrisese un copil care mărturisea candid că vede în mine un mare jucător.*

— Trebuie să recunoaştem că a avut intuiţie...

— Venisem la Rapid de foarte puţin timp. Primele jocuri au fost sub posibilităţi. Cronicile mă dezarmau. La primul meci, cu Minerul Lupeni, prezenţa mea era doar consemnată. După al doilea, (cu Steagul roşu) — „de ce a fost adus Ionescu la Rapid?“ — *n-am dormit trei nopţi. Mi-am venit în fire după partida cu U.T.A.* — „Ionescu începe să promită“ — *ca prima mea „giornata felice“ s-o datorez cuvintelor:* „Ionescu este un mare jucător de pe acum“.

S-au consumat de atunci 6 campionate, timp în care Ionescu şi-a făcut simţită prezenţa în teren, a devenit de două ori golgeter şi... risc o întrebare:

— Veţi cuceri şi anul acesta centura de golgeter?

— Nu e atît de simplu. Am în Voinea un rival de temut...

Tace o clipă şi priveşte cu repros gamba stîngă (ambalată într-o cămaşă de ghips), care l-a imobilizat în ultimele două meciuri. Fiecare etapă consumată fără prezenţa sa sporeşte şansele atacantului stelist.

— Nu face altceva decît scheme şi calcule, îl reclamă Olimpia, soţia. Toate combinaţiile posibile în teren trec prin sectorul concepţie care-şi are sediul aici, în fotoliul acesta. De multe ori îmi solicită părerea. Mai ales după etapele în care nu dă gol.

— Am alunecat în fotbal şi am uitat de... jucării!

Ca să-mi facă plăcerea, Pia îmi arată cîteva. Mai întîi o păpuşă, primul ei cadou de la Puiu, primit în toamna cînd s-au cunoscut. Era anul intrării lor la Rapid. Ea avea pe atunci... 15 ani şi n-o rupsese bine cu lumea basmului, Puiu avea 22, se vedea un mare fotbalist şi intuia în mica baschetbalistă cu codiţe o soţie ideală. Şi... previziunile lui s-au confirmat întrutotul. O lasă să „crească“ sub privirile sale ocrotitoare timp de trei ani şi apoi o cere în căsătorie. Olimpia are toate motivele să spună acum: „Un soţ ca el întîlneşti unul la două milioane“. Dar, s-o cunoaştem mai bine pe „norocoasa soţie“. Începe sportul la 14 ani, făcînd înot la Ştiinţa Bucureşti. Joacă în secundar baschet, sportul de care avea să se lege definitiv. În clasa a IX-a face cunoştinţă cu junioarele Rapidului, iar la 16 ani este promovată în garnitura mare, alături de Racoviţă şi Ivanovici. De atunci, a îmbrăcat de trei ori tricoul de campioană (şi cînd te gîndeşti că echipa lui Ionescu aşteaptă acest miracol de o jumătate de secol).

Răscolesc mai departe „lada cu jucării“. O mascotă, adusă din Maroc, aminteşte lui Ionescu de cele „20 de minute ale sale“ din meciul de la Casablanca considerate de presa locală: „marele festival Ionescu“; o japoneză, ce întreţine, în familie, flacăra olimpică de la Tokio; o machetă a Acropolei, ca să nu se uite niciodată de golurile lui Ionescu din meciul cu Grecia (8 martie '67), considerat, după propria sa părere: „adevăratul meu debut internaţional“.

Vorbesc apoi cu asistentul Ionescu (I.S.E.) despre studenţii săi.

— Sînt rapidişti în proporţie de 99 la sută. Dacă s-ar anunţa 3 zile de seminarii despre fotbal şi despre Rapid, nu s-ar înregistra, cu siguranţă, nici o absenţă. Pentru lecţia din 29 martie, conspectul este gata: „Driblingul, ca element tactic important“.

La capitolul preferinţe, Ionescu îşi aminteşte idolii. Cînd juca la TAROM ('56—'59) şi la Ştiinţa Bucureşti ('59—'60) alerga să nu piardă cumva vreo fentă a lui Ozon sau un plonjon al lui Voinescu. Acum (cînd el a devenit un idol) visează la Bobby Charlton; la clarviziunea lui tactică şi la precizia şutului său. („Dacă aş putea să joc ca el“).

Printre reviste, cîteva programe de teatru. Aflu că opera este pasiunea numărul unu a amîndurora. În ultima lună au vizionat 4 spectacole. Lansez o întrebare despre proiecte.

— Legate, deocamdată, de sesiunea de examene care începe mîine, ne spune Olimpia (ea este studentă în anul IV, fără frecvenţă, la I.C.F.). Pe Ionescu întrebarea mea îl irită. Proiecte?! Proiectase el două goluri pentru meciul de mîine, cu Craiova. Şi uite, n-o să se ţină de cuvînt. De data aceasta, cel puţin, are motive obiective...

NUŞA MUSCELEANU

Pe concret

După ce a fost scos din lotul echipei A.S.A. Tg. Mureş pentru indisciplină, fotbalistul Gh. Gheorghe a încercat să se transfere la A. S. Cugir.

Cînd află măsura dreaptă,
A promis că se îndreaptă
Şi, pornit pe-acest făgaş,
Se-ndreptă: spre alt oraş!

De cînd a retrogradat din categoria A, echipa de atletism a regiunii Crişana este o cenuşăreasă.

O-ntrebare mă apasă
De cînd e cenuşăreasă:
Cît timp va mai trece pînă
Ea o să devină... zînă?

La Liceul din Salonta care numără peste 1 000 de elevi, nu există nici o activitate sportivă.

Pentru sport, în şcoala lor,
Cerem un meditator.
Cine ştie, poate-aşa
În sfîrşit va promova.

V. D. POPA

POŞTA MAGAZIN • Poşta Magazin • POŞTA MAGAZIN

E. PICIORUŞ, Turnu Severin. Era gata să ne mirăm: aţi uitat formaţia echipei noastre de juniori care a cîştigat Turneul U.E.F.A.? Şi asta fiindcă, în primul moment, noi fusesem cei care... uitasem că de atunci au trecut cinci ani. Zboară anii! Formaţia de bază — care a susţinut şi finala cu Iugoslavia: scor 4—1 — a fost următoarea: Suciu — Pal, Petescu, Răcelescu — Jamaischi, D. Popescu — Matei, Dumitriu II, Voinea, Ghergheli, Haidu. De-a lungul turneului au mai jucat: Sorin Avram, Bitlan, Măndoiu, Neşu şi Adamache.

I. MAGHIAR, Oradea. Din „poezia“ dv. în legătură cu dubla victorie realizată de tinerii noştri handbalişti, ne-au atras atenţia primele două versuri:

E un lucru minunat
Ceea ce s-a întîmplat,

Noi am continua astfel:

...Deci, să nu stricaţi momentul
Încercîndu-vă talentul.
Cer aceasta jucătorii
Şi — în special — ştiţi
— ...cititorii!

NICOLAE BURCESCU, Bucureşti. Vreţi să faceţi ciclism? Foarte bine! Am zîmbit însă citind cuvintele dv: **„Poate că o să vă miraţi că doresc aşa ceva la o vîrstă atît de înaintată ca a mea (17 ani)“.** Lasă, moşule, nu trebuie să-ţi faci griji din cauza asta. Steaua, Dinamo şi, în general cluburile sînt, însă, unităţi sportive în care se face sport de performanţă. Este bine să vă îndreptaţi paşii (pe jos sau pe bicicletă!) spre o asociaţie sportivă.

N. SPIRESCU, Constanţa. Iancu este în lot. Ne întrebaţi de ce n-au fost selecţionaţi totodată Koszka şi Kallo? Vorbeşte... Constanţa în dv! În sfîrşit: e o părere. Dar ce facem cu celelalte... zeci de mii de păreri venite din Lugoj, Bîrlad, Brăila şi din celelalte oraşe ale ţării? Credeţi că acolo inimile suporterilor nu bat tot atît de puternic pentru jucătorii lor?

HERBERT KNALL, Oraşul Victoria. De ce a devenit Danzer campion mondial de patinaj artistic, deşi avea puncte mai puţine ca Schwarz? Să nu credeţi că maşina electronică pusă să calculeze rezultatele C.M. de la Viena s-a defectat. Ea a anunţat corect (la 1:30 după evoluţia lui Danzer la „libere“) că titlul rămîne în posesia campionului mondial. Şi iată de ce. După cum văd că ştiţi, la stabilirea clasamentelor de patinaj, se ia ca prim criteriu nu punctele, ci **suma locurilor acordate de arbitri.** Suma mai mică indică pe cîştigător. E drept. Danzer şi Schwarz au avut suma locurilor egală: 16. Aici a funcţionat o altă clauză de regulament: la sumă egală, decide **„majoritatea la arbitri“.** Or, din cei 9 arbitri prezenţi pe gheaţa de la „Donaupark“, 5 l-au indicat pe Danzer pe primul loc. E clar?

TIBERIU COTAR, Bucureşti. Jocul cu Franţa, desfăşurat miercuri la Paris, este al 198-lea din palmaresul echipei de fotbal a ţării noastre. O precizare pentru numeroşii statisticieni amatori: în palmares a fost inclusă şi partida disputată la 17 iunie 1964, la Belgrad, ea jucîndu-se sub titulatura: România — Iugoslavia. Selecţionata noastră a învins cu 2—1. În acest meci am prezentat următoarea formaţie: Andrei — Lupescu, Grăjdeanu, C. Dan, Greavu — Dinu (Octavian Popescu) Georgescu — Năsturescu, Dumitriu (Haidu), Ionescu, Codreanu. Toţi aceşti jucători au căpătat sau şi-au îmbogăţit fişa de „internaţional“.

TITI NICOLESCU, comuna Pleaşa. Ce viteză poate realiza un schior la coborîre? Depinde de schior! Eu unul merg încet, ca să nu... alunec! Ceilalţi ating pe anumite porţiuni şi 150 de km pe oră!

ION POŞTAŞU
Ilustraţii: N. CLAUDIU